

Ο φόνος των αθών, πλήγμα στο κοσμικό κακό

/ Editorial

Νικόλαος Κόϊος, Αν. Καθηγητής Τμήματος Θεολογίας Α.Π.Θ., συντονιστής Περιεχομένου Πemptουσίας

Η μαζική σφαγή των εικοσιένα Κοπτών στη Λιβύη από στρατιώτες του Ισλαμικού Κράτους (IS) σόκαρε την παγκόσμια κοινή γνώμη. Τα θύματα ήταν εργάτες από τη γειτονική Αίγυπτο, οι οποίοι βρέθηκαν εκεί για να εργαστούν και το μόνο τους έγκλημα ήταν η Χριστιανική πίστη τους. Η εκτέλεσή τους έγινε με τρόπο επιτηδευμένα σκηνοθετημένο και κατόπιν βγήκε στη δημοσιότητα. Ήταν «άνθρωποι του Σταυρού» είπε ο επικεφαλής της εκτέλεσης και γι' αυτό έπρεπε να σφαιριστούν επιδεικτικά.

Οι αντιδράσεις του πολιτισμένου κόσμου απέναντι στη μαζική σφαγή τόσων χριστιανών ήταν τουλάχιστον χλιαρές σε σχέση με εκείνη του Charlie Hebdo. Αυτή η στάση οδηγεί κάθε μέσο χριστιανικό νου σε θλίψη, αγανάκτηση και ανησυχία για τις επερχόμενες εξελίξεις. Σε πολιτικό επίπεδο αναλαμβάνονται πρωτοβουλίες για την απόδοση δικαιοσύνης και την επιβολή της ειρήνης. Όλες αυτές οι πρωτοβουλίες εμπεριέχουν και την προοπτική άσκησης βίας μέσα από την στρατιωτική ισχύ. Το κοινό αίσθημα ακόμη και συνειδητών μελών της Εκκλησίας συντάσσεται σε μεγάλο βαθμό με την προοπτική αυτή, θεωρώντας την ως αιτιολογημένη ανάσχεση των φρικαλεοτήτων εναντίον των ομόδοξων αδελφών μας. Πως θα μπορούσε όμως να αποτυπωθεί η ορθόδοξη στάση απέναντι σε αυτό το φαινόμενο; Μία στάση που δεν θα έχει ως βάση όχι τόσο τα ανθρώπινα αισθήματα όσο την πνευματική ζωή στο βάθος της;

Ο Γέρων Σωφρόνιος του Έσσεξ γράφει ότι στην ανθρώπινη ιστορία το κακό, περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, παρουσιάζεται με την διά της βίας νίκη. Η διά της βίας νίκη σε αυτόν τον κόσμο είναι πάντα και αναπόφευκτα πρόσκαιρη. Και όταν αυτή προεκταθεί στην αιωνιότητα, θα αποδειχθεί ατελεύτητο όνειδος. Διαφορετικά είναι τα πράγματα με τον φόνο-θύσια των αθών ανθρώπων. Ο φόνος αυτός, ουσιαστικά μαρτύριο, μεταθέτει με άρατο συνήθως τρόπο, τις ηθικές δυνάμεις της ανθρωπότητας προς την πλευρά εκείνου του καλού χάριν του οποίου πέθαναν οι αθώοι.

Μεταφέροντας αυτό το πνεύμα στις σχέσεις Ορθοδοξίας και Ισλάμ στην Μέση Ανατολή, ο μαρτυρικός Μητροπολίτης Χαλεπίου Παύλος, στην τελευταία συνέντευξη που παραχώρησε στην Πεμπτουσία πριν την απαγωγή του, λέει: Ζώντας κανείς αυθεντικά ορθόδοξα μπορεί να επηρεάσει θετικά ακόμη και τις πιο δύσκολες καταστάσεις. Ακόμη και στην τόσο δύσκολη και ευαίσθητη περιοχή της Μέσης Ανατολής μπορούμε εμείς οι Ορθόδοξοι να βοηθήσουμε το Ισλάμ να επανερμηνεύσει εκείνα τα στοιχεία του Κορανίου τα οποία χρησιμοποιήθηκαν ως ερείσματα για την άσκηση της βίας. Εκεί στην Μέση Ανατολή, την μήτρα των τριών μεγάλων θρησκευμάτων, όπου ο άνθρωπος είναι βαθειά θρησκευόμενος και η πολιτισμική κοσμικότητα δεν «έπιασε», η μοναδική προοπτική ειρηνικής συμβίωσης είναι να βλέπεις τον «άλλον» όχι με αφετηρία το τι πιστεύει, αλλά ως κατ' εικόνα δημιουργήμα του Θεού.

Ακόμη και αν αυτό σε οδηγήσει στον άδικο φόνο - στο μαρτύριο. Αυτό κάνει η Ορθόδοξη Εκκλησία εδώ και αιώνες.

<http://bit.ly/2qMSgWI>